

Časov beg.

Vnovič gozdi zelenijo,
V njih življenje se budi,
Vanje ptice spet hitijo
Z južnih miljenih strani.

Vse poljane posejane
Z mladim cvetjem so sedaj;
Več se ne bojimo slane,
Saj je tukaj rajski maj.

Veter okrog drevja veje,
Z mladim listjem se igra,
Solnce greje nas topleje,
Saj pomlad je spet prišla.

Toda bežno to je cvetje,
Kmalu dozorel bo sad;
Prišlo vroče bo poletje,
Rajska pa odšla pomlad.

Tudi naša mlada leta
Hitro odbeže od nas;
Pazimo, da ne brez cveta,
Da bo srečen žetve žas!

Taras Vaziljev.

Bolnik.

Zagostolel je drobni škrjanec,
Pa se je dvignil pod sinje nebo,
Gori iz proste, svobodne višine
Pisano zrl je pod sabo zemljo.

Bolniku zapel mi je pesem o ajdi,
Pa je zapel, kak poganja klas...
Pa je odpel, in izviška se spustil
Doli na polje, za tiho vas.

Slišal sem pevca, in v prsih vskipele
Spet so po dolgem mi času želje:
Sveža narava pred mano se smeje,
Ah, ko bi mogel iz celice té!

Strninski.

Pomladni upi.

Šumijo, šumijo bučele,
Iz panjev po rožah hite;
Pa starček po njih se ozira,
Premišlja in to-le si de:

„Ko vrne jesen se bogata,
Priderek medeni prodam,
Pa zimsko si kupim obleko,
Kot ima le cesar jo sam.“

A ko je jesen se vrnila,
Š seboj ga odnesla je smrt.
Za novee pa mesto obleke —
Mrtvaški kupili so prt...

Taras Vasiljev.

Vesne ni...!

Vesna k nam se vrača spet,
Ž njo radost ljudem;
Jaz sem pa za širni svet
Gluh postal in nem.

Cvet za cvetom iz zemlje
Klije spet na dan,
Moje mora pa srcé
Spati večén san...

Slavko Slavič.

